

РЕШЕНИЕ

№ 7026

гр. София, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5013** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. М. срещу Решение № 1880/24.04.2023 г. по НАХД № 16692/2022 г. по описа на СРС, НО, 97 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-023093/ 11.11.2022 г. , издадено от началник група в ОПП-СДВР, с което на лицето е наложена глоба в размер на 500 лв. на основание чл. 177, ал. 3, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, както и глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 162, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Твърди се, че в НП не е посочен видът на МПС, само неговата маса – 15 тона, поради което няма възможност да бъде преценено дали поставеният знак В4 се отнася за управляваното от касатора МПС, съответно дали е извършено посоченото нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. По отношение на второто нарушение по чл. 162, ал. 2 от ЗДвП, са изложени аргументи, че съгласно Регламент (ЕС) 2022/1280 на Европейския парламент и на съвета от 18.07.2022 г., срокът на валидност на свидетелствата за управление на лица от У. се удължава поради невъзможност за тяхното подновяване. Моли се решението на СРС да бъде отменено.В представени по делото писмени бележки касаторът поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по касация - Началник група в ОПП-СДВР, в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 30.09.2022г., около 11.30 часа С. М. управлявал състав от ППС - влекач Д. ФТ 105 с рег.номер СВ 0426СМ, с маса 7160кг. и полуремарке Л. 0339 Л с рег. номер СВ0016 ЕВ с маса 8940кг., като срещу КПП В. навлязъл и преминал при наличие и действие на пътен знак В4 - „Забранено е влизането на товарни автомобили“, отнасящ се за автомобили с обща маса над 15 тона. Била му извършена проверка в местността „Черния кос“ на „П. шосе“ от служители на ОПП-СДВР, при която било установено, че водачът управлява състав от ППС със СУМПС номер В. 261111, издадено на 29.11.2012 г. и валидно до 2062 г. от У., държава извън ЕС или друга държава, страна по споразумението за Европейското икономическо пространство или от Конфедерация Швейцария до една година от издаването на документ за пребиваване, видно от разрешение за пребиваване номер 70114309, издадено на 21.12.2020 г., валидно до 18.12.2025 г. Бил съставен АУАН серия GA № 746590/30.09.2022 г.

След запознаване с преписката от Началник група в ОПП-СДВР било издадено процесното НП № 22-4332-023093/ 11.11.2022 г. за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, както и за нарушение на чл. 162, ал. 2 от ЗДвП.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Приел е също, че посочените нарушения са безспорно доказани и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на наказаното лице.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Правилни са изводите на въззивният съд за липса на процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП, в същите се съдържат изискуемите реквизити, като нарушенията са подробно описани, посочена е дата и място на извършването им.

В чл. 6, т. 1 от ЗДвП е установено задължение за водачите на МПС да съобразяват поведението си с поставените пътни знаци. По делото не е спорно, че мястото на извършване на нарушението е имало поставен знак В4, забраняващ навлизането на товарни автомобили с маса 15 тона. В АУАН е описана масата на всеки от елементите

на управляваното от касатора съставно ППС, която е общо над 15 тона. Тази констатация не е оборена от касатора. Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че не е посочена категорията на ППС, поради което не е ясно дали въведената с поставения пътен знак забрана е била валидна за него.

За нарушение на чл. 6, ат. 1 от ЗДвП разпоредбата на чл. 177, ал. 3, т. 2 от ЗДвП предвижда глоба в размер от 500 лв. до 3 000 лв. В случая, размерът на глобата е в законоустановения минимум, поради което е правилно определен.

Относно нарушението на чл. 162, ал. 2 от ЗДвП, касационният състав споделя изводите на СРС. Съгласно чл. 162, ал. 2 от ЗДвП, чужденци, дългосрочно пребиваващи в Република България, могат да управляват моторни превозни средства на територията на страната със свидетелство, което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария до една година от датата на издаване на документ за пребиваване. По безспорен начин е установено, че касаторът е имал документ за постоянно пребиваване на територията на Република България, издаден на 21.12.2020 г., като е притежавал СУМПС, издадено от Република У. и не е подменил същото след изтичане на една година от издаването на документа за пребиваване.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че определеният чл. 162, ал. 2 от ЗДвП срок е бил удължен, съгласно Регламент (ЕС) 2022/1280 на Европейския парламент и на съвета от 18.07.2022 г. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Регламента, признаването на издадените от Република У. С. не засяга прилагането на националните разпоредби относно ограничаването, спирането, отнемането или прекратяването на правото на управление на територията на съответната държава членка в съответствие с принципа на териториалното действие на наказателното законодателство и законодателството за полицията.

За констатираното нарушение правилно е наложена глоба на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП в минимален размер от 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1880/24.04.2023 г. по НАХД № 16692/2022 г. по описа на СРС, НО, 97 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

